

Къзълджик бунар – Б.д. ЮЗ 2; Дрянова горичка, в която имало кладенец (извор), по-късно чешма – ‘Дрянов кладенец’.

Къзълджика – Стр., 3 2, обраб. земя.

Кълъчхор – село в Сливенска каза (Грозданова 1989: 423) – тук е определено с неустановено местоположение. Възможно е да се свърже с по-късния квартал на Сливен *Клуцохор*. По същото време обаче е съществувало селото *Кадъ* – турското название на същия *Клуцохор*. Тук е налице или неточно отразяване и осмисляне на гръцкото название *Критохор*, или селището е било на друго място. Хибридно име от тур. *kalıç* ‘сабя’ и гръцкото *choriō* ‘село’.

Къндарата – Топ., И 1,5, равно, обраб. земя.

Кънева келемя – Г.Ал., СИ 3, изоставени ниви в планинска местност. По ЛИ *Къню*, вж. *Дядокънева келемя*.

Кънева поляна – Кер., С 4, поляна, използвана за пасище от рода на *Къневите*.

Къневата чешма – Сл., СИ 4. ДИ на *Дядокъневата чешма*.

Къневото лъзе – Тв., ЮЗ 3, обраб. земя (ГХХ).

Кънковото – Б., ЮИ 4, планински склонове, пасища, ниви.

Кънла дерё – Ков., И, ЮИ 2,5, дол и пресъхваща рекичка. ДИ: *Канла дерё* – там турците убили хубавата Еленка.

Кънчова нива – Г.Ал., СЗ 2,5, някогашна нива сред гориста местност.

Къпйните – Кам., 3 1, ниви, от храста *къпина* (СРТ).

кър – в местното тълкуване: поле, обработваема земя, от тур. *kır* ‘поле, равнина’. – *Авлъ* ~, *Байчо* ~, *Дермён* ~, *Калён* ~, *Кулаклийски* ~, *Куфчиева* ~, *Кушъ* ~, *Коджъ* ~, *Кушчова* ~.

Къра – 1. Др., ЮЗ, Ю, ЮИ 1,5; 2. Зап., неуст., от рум. вл., за нива, 1883 г.; 3. Реч. И 1, обраб. земя, преди пасище; 4. Сот., Ю, ЮЗ 2,6 – обр. земи.

Къраклъ бурун – Ж.бр., ЮЗ 3, каменлив хълм със заострен връх, от тур. *kırık* ‘счупен, отчупен’.

Кър балък – Зап., С, стари лозя.

Кървав кладенец – Шив., С., от горска карта.

Кърджъза – Пан., неуст., от търг за нива, 1925 г.

Кърджалийски път – 1. Бин., И 2, обраб. земя, равно; 2. Кер., ЮЗ 3, СЗ 3,5. По предание по този път минавали кърджалиите и „бастисвали” селата около него, поради което се разселват на нови места

Кърджалъка – Шив., ЮЗ 4, обраб. земя, различават се *Голям* на север и *Малък* на юг.

Кър залич – Зап., неуст., от рум. вл., за нива, 1883 г.

Кър тарла – Гер., неуст., от нот. акт за ниви, 1922 г.

Къртицата – Рак., неуст., от запис през 80-те г. на XX в.

Кърчан – в местното тълкуване: влажно място, на което овцете заболяват от эпизоотия – метил, от тур. *kırım* ‘епидемия по животните’.

Кърчана – 1. Г.Ал., СИ, планинско връхче, пасище; 2. Бож., ЮЗ 3.